

רשומות

קובץ התקנות

12 באפריל 1984

4618

י' בניסן התשמ"ד

עמוד

1288	תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), התשמ"ד-1984
1289	תקנות סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 2), התשמ"ד-1984
1290	צו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או נכסים כהכנסה) (תיקון), התשמ"ד-1984
1291	תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות שיגטוע), התשמ"ד-1984
1295	צו זכות מטפחים (הוספה לתוספת), התשמ"ד-1984
1296	תקנות עידוד החסכון (תכנית חסכון "למתמיד"), התשמ"ד-1984
1300	תקנות עידוד החסכון (תכנית חסכון "רציף"), התשמ"ד-1984
1303	תקנות הנמלים (תיקון), התשמ"ד-1984
1307	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי טווארות) (תיקון מס' 2), התשמ"ד-1984
1308	הודעת הנוטריונים (שכר שירותים) (מס' 2), התשמ"ד-1984

תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 46 ו-47 לחוק בתי המשפט, התשי"ז—1957, ושאר הסמכויות הניתנות לי לפי כל דין, ולאחר התייעצות עם שר הבריאות לענין תקנה 173 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשכ"ג—1963 (להלן — התקנות העיקריות), אני מתקין תקנות אלה:

1. במקום התוספת השניה לתקנות העיקריות יבוא:

החלפת התוספת השניה

"תוספת שניה

(תקנות 210 ו-211)

- (1) שכר בטלה ליום ההתייצבות עד 650 שקלים
- (2) דמי לינה לכל לילה שעל העד ללון מחוץ לביתו —
- (א) אם המציא קבלה עד 3,600 שקלים
- (ב) ללא קבלה עד 280 שקלים
- (3) שכרו של מומחה מאוצר המדינה —
- (א) כשהעדות לא הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט עד 1,200 שקלים
- אולם אם מקום עבודתו הקבוע של המומחה מרוחק יותר משלושים קילומטרים מבית המשפט והיה עליו לבוא לבית המשפט לצורך מתן עדות בלבד, יווסף לשכר האמור עד 300 שקלים
- (ב) כשהעדות הצריכה עשיית עבודת מומחה לצורך המשפט עד 2,600 שקלים
- (4) (א) שכרו של רופא —
- (1) בעד בדיקה או ניתוח של גוויה עד 2,150 שקלים
- (2) בעד בדיקה או ניתוח של גוויה שהוצאה מקברה עד 3,900 שקלים
- (3) בעד תעודה רפואית שאינה מצריכה בדיקה עד 750 שקלים
- (4) בעד הוות דעת רפואית בכתב עד 2,600 שקלים
- (ב) בית המשפט או הרשם רשאי להוסיף על הסכום הנקוב בפריט משנה (א) (3) או (4) סכום שלא יעלה על עשרים וחמישה אחוזים למאה ממנו, בשים לב למידת הטרחה, להיקף או להעמקה שהיו כרוכים במתן השירות.
- (ג) רופא שהעיד בבית המשפט על הוות דעת רפואית שנחן בכתב, יהא זכאי גם לשכר כמומחה לפי הרישה של פריט (3) (א)

1 ס"ח התשי"ז עמ' 148.

2 ק"ח התשכ"ג, עמ' 1869; התשמ"ד, עמ' 736.

ובית המשפט או הרשם רשאי לפסוק לו שכר גוסף בשל נסיעות,
 לפי הסיפה של אותו פריט, וכן דמי לינה לפי פריט (2).
 (5) שכר של מומחה רפואי בעד חוות דעת בכתב,
 כולל מתן עדות לחוות הדעת בישיבה אחרת של
 בית המשפט 4,100 עד 7,500 שקלים

2. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ג בניסן התשמ"ד (15 באפריל 1984). תחילה
 א' בניסן התשמ"ד (3 באפריל 1984) משה גסים
 שר המשפטים

תקנות סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 2), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 244 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב—
 1982, וסעיף 47 לחוק בתי המשפט, התשי"ז—1957, אני מתקין תקנות אלה:

תחילת תקנה 10

1. במקום תקנה 10 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד—1974, יבוא:

10. ואלה התשלומים:

"שיעורי
 התשלומים

(1) שכר בטלה ליום התייצבות עד 650 שקלים

(2) דמי לינה לכל לילה שעל העד ללון
 מחוץ לביתו —

(א) אם המציא קבלה עד 3,600 שקלים

(ב) ללא קבלה עד 280 שקלים

(3) שכרו של מומחה מאוצר המדינה —

(א) כשהעדות לא הצריכה עשיית עבודה

מומחה לצורך המשפט עד 1,200 שקלים

אולם אם מקום עבודתו הקבוע של

המומחה מרוחק יותר משלושים ק"מ

לומטרים מבית המשפט והיה עליו

לבוא לבית המשפט לצורך מתן

העדות בלבד, יווספו לשכר האמור עד 300 שקלים

(ב) כשהעדות הצריכה עשיית עבודה

מומחה לצורך המשפט עד 2,600 שקלים

(4) (א) שכרו של רופא —

(1) בעד בדיקה או ניתוח של גוויה עד 2,150 שקלים

(2) בעד בדיקה או ניתוח של גוויה

שהוצאה מקברה עד 3,900 שקלים

1 ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

2 ס"ח התשי"ז, עמ' 148.

3 ק"ת התשל"ד, עמ' 1200; התשמ"ד, עמ' 737.

- (3) בעד תעודה רפואית שאינה מצריכה בדיקה עד 750 שקלים
- (4) בעד חוות דעת רפואית בכחב עד 2,600 שקלים
- (ב) בית המשפט רשאי להוסיף על הסכום הנקוב בפסקת משנה (א)(3) או (4), סכום שלא יעלה על עשרים וחמישה אחוזים למאה ממנו, בשים לב למידת הטורח, להיקף או להעמקה שהיו כרוכים במתן השירות.
- (ג) רופא שהעיד בבית המשפט על חוות דעת רפואית שנתן בכחב, יהא זכאי גם לשכר כמומחה לפי הרישה של פסקה (3)(א) ובית המשפט רשאי לפסוק לו שכר נוסף בשל נסיעות, לפי הסיפה של אותה פסקה וכן דמי לינה לפי פסקה (2).

2. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ג בניסן התשמ"ד (15 באפריל 1984).

תחילה

א' בניסן התשמ"ד (3 באפריל 1984) משה נסים שר המשפטים (חב 245-3)

צו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או נכסים כהכנסה) (תיקון), התשמ"ד-1984

בחוקף סמכותי לפי סעיפים 164 ו-243 לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת א' לצו מס הכנסה (קביעת תשלומים בעד שירותים או נכסים כהכנסה), התשל"ז-1977² (להלן - הצו העיקרי), בסופה יבוא:

תיקון
תוספת א'

המחזור בשקלים	השנה
"50,000,000	1982"

2. בתוספת ב' לצו העיקרי, בסופה יבוא:

תיקון
תוספת ב'

המחזור בשקלים	השנה
"10,000,000	1982"

3. תחילתו של צו זה ביום כ"ה באדר ב' התשמ"ד (1 באפריל 1984).

תחילה

כ"ה באדר ב' התשמ"ד (29 במרס 1984) יגאל כהן-אורגד שר האוצר (חב 468-3)

1. דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשמ"ג, עמ' 59.
2. ק"ה התשל"ז, עמ' 1384; התשמ"ג, עמ' 1067.

תקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות שינטוע), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20(א)(3) לפקודת מס הכנסה¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

הגדרות

1. בתקנות אלה —

"נטיעה" — עץ פרי שפרק הזמן העובר מנטיעתו או מהרכבתו ועד שהוא נותן פרי לראשונה הוא שתי שנים לפחות;

"שינטוע" — עקירת נטיעות קיימות ונטיעה נטיעות חדשות במקומן, לרבות נטיעה שלא בשטח העקירה גופו, וכן החלפת זן בדרך של הרכבה על נטיעות קיימות, והכל כשהם בבעלות הנישום, ובלבד שהשטח הכולל של הנטיעות שבבעלות הנישום לא הוגדל עקב ביצוע הנטיעה וההרכבה האמורים;

"תקופת השינטוע", לגבי כל סוג נטיעה — התקופה שמתחילת ביצוע השינטוע ועד לתום שנת המס שבה הניבו הנטיעות לראשונה פרי, כולן או חלקן;

"הוצאות שינטוע" — הוצאות הון שהוציא הנישום במישרין בשל שינטוע, בתקופת השינטוע, לרבות הוצאות בשל עקירת הנטיעות הקיימות, הכנת הקרקע לנטיעה, רכישה ונטיעה של שתילים, ייחורים וכנות, רכישת חמרי הרכבה והרכבתם, מים, עיבוד קרקע, טיפול בנטיעות החדשות והתקנת הדליה, למעט —

(1) הוצאות בשל רכישה, השבחה, התקנה או הקמה, לפי הענין, של זכויות במקרקעין, זכויות מים, מכונות, כלים וציוד מכני, רשת השקיה, מבגים וסככות;

(2) סכומי מס ערך מוסף ששולמו בשל הוצאות שינטוע לפי חוק מס ערך מוסף, התשל"ו—1975²;

והכל בניכוי סכומים שנתקבלו ממכירת נטיעות שנעקרו או נכרתו במסגרת השינטוע;

"שטח השינטוע" — השטח שעליו נטעו או הורכבו הנטיעות החדשות, או שטח העקירה, לפי הקטן שביניהם, הכלול בהצהרה שהגיש הנישום לפי תקנה 7(א);

"בעלות" — לרבות חכירה לתקופה של יותר מ-25 שנים;

"חאגיד זכאי" —

(1) חברה שבמהלך כל שנת המס היו בבעלותה 500 דונם של נטיעות;

(2) קיבוץ;

(3) אגודה שיתופית הקלאית.

ניכוי הוצאות
שינטוע

2. (א) הוצאות שינטוע יותרו בניכוי בשנת מס פלוניית בסכום שלא יעלה על הכנסות הנישום מחקלאות באותה שנה ובלבד שהוצאות שינטוע לגבי שינטוע מסויים כפי שהוצהר עליו לפי תקנה 7(א), שהוצאו לפני שנת המס שבה נסתיימה הנטיעה או ההרכבה של כל הנטיעות בשטח השינטוע שהוצהר עליו כאמור, יותרו בניכוי בשנת המס שבה נסתיימה כאמור, והכל בכפוף לאמור בתקנות אלה.

(ב) יתרת הוצאות שינטוע שלא הותרה בניכוי על פי תקנת משנה (א) תועבר לשנים הבאות ותותר לניכוי על פי תקנת המשנה האמורה.

1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.
2 ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

3. לנישום שאינו תאגיד זכאי או שותפות יותר ניכוי הוצאות שינטוע כמפורט להלן:

חקרת ניכוי
למי שאינו
תאגיד זכאי
או שותפות

- (1) כששטח השינטוע אינו עולה על 5 דונם — סך כל הוצאות השינטוע;
- (2) כששטח השינטוע עולה על 5 דונם — הוצאות השינטוע בשל חלק משטח השינטוע שאינו עולה על 15% מהשטח הכולל של הנטיעות שהיו בבעלות הנישום במרבית שנות המס או על 15 דונם, לפי הנמוך, ובלבד שסכום הוצאות השינטוע המותר בניכוי לפי פסקה זו לא יפחת מהוצאות שינטוע ל-5 דונם.

4. לנישום שהוא תאגיד זכאי יותר ניכוי הוצאות שינטוע בשל חלק משטח השינטוע שאינו עולה על 10% מהשטח הכולל של הנטיעות שהיו בבעלות הנישום במרבית שנות המס, או על 50 דונם, לפי הנמוך.

חקרת ניכוי
לתאגיד זכאי

5. (א) לשותפות יותר ניכוי הוצאות שינטוע בשל חלק משטח השינטוע שאינו עולה על 20% מהשטח הכולל של הנטיעות שהיו בבעלות הנישום במרבית שנות המס או על 35 דונם, לפי הנמוך, ובלבד שסך כל הוצאות השינטוע שיתרו לכל שותף לפי סעיף זה ולפי סעיפים 3 או 4 לא יעלו על הוצאות שינטוע בשל שטח שינטוע שגדלו כדלקמן:

חקרת ניכוי
לשותפות

- (1) לשותף שאינו תאגיד זכאי — 15 דונם;
- (2) לשותף שהוא תאגיד זכאי — 50 דונם.

6. הוצאות שינטוע שהותרו על פי תקנות אלה, לא יוספו למהיר המקורי של הנטיעות לצורך חישוב פחת ורווח הון.

חישוב פחת
הון

7. על אף האמור בתקנות 3 עד 5, לא יותר ניכוי הוצאות שינטוע אלא אם נתקיימו כל אלה:

טילוי הצהרה

- (1) הנישום חתם בתחילת ביצוע השינטוע ובסיומו על הצהרה, כמפורט בתוספת א' ו'ב', והגישם לפקיד השומה לא יאוחר מ-90 ימים מתחילת ביצוע השינטוע או מסיומו, לפי הענין;
- (2) פנקסי חשבונותיו של הנישום בתקופת השינטוע היו קבילים;
- (3) הנישום המציא לפקיד השומה אישור מאת משרד החקלאות על ביצוע השינטוע.

8. תחולתן של תקנות אלה לגבי שינטוע שהודל בו לאחר כ"ז באדר ב' התשמ"ד (31 במרס 1984).

תחולה

תוספת א'

הצהרה בתחילת שינטוע

חלק א': פרטים אישיים של הנישום

שם הנישום.....
מס' זהות.....
כתובת.....

חוק ב': הצהרת הנישום

לפי תקנה 7(א) לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות שינטוע), התשמ"ד—1984, אני מצהיר בזה כדלקמן:

I. פרטים על שטח העקירה

- א. סה"כ שטח הנטיעות שבבעלותי, שיעקרו במסגרת השינטוע (להלן: שטח העקירה).....
- ב. פרטי המקרקעין שבשטח העקירה: גוש.....
חלקה.....
מקום.....
- ג. פרטי הנטיעות שבשטח העקירה.....

II. פרטים על שטח הנטיעה/ההרכבה *

- א. סה"כ שטח הנטיעות שבבעלותי שיינטעו/יורכבו * במסגרת השינטוע, לרבות חלקי בשותפות (להלן — שטח הנטיעה).....
- ב. פרטי המקרקעין בשטח הנטיעה: גוש.....
חלקה.....
מקום.....
- ג. פרטי הנטיעות שיינטעו/יורכבו * במסגרת השינטוע.....

III. פרטים על שטח הנטיעות הכולל שבבעלותי כמועד הנשת הצהרה זו

- א. סה"כ שטח הנטיעות שבבעלותי, לרבות חלקי בשותפות (להלן — שטח כולל).....
- ב. פרטי המקרקעין בשטח הכולל: גוש.....
חלקה.....
מקום.....
- ג. פרטי הנטיעות שבשטח הכולל.....

IV. מועד תחילת ביצוע השינטוע.....

אני מצהיר בזה כי כל הפרטים שבהצהרה זו הם נכונים, שלמים ומדויקים.

.....
חתימה

.....
חאריד

הערות:

1. לענין הצהרה זו, "בעלות" — לרבות חכירה לתקופה של יותר מ-25 שנים.
2. יש להגיש הצהרה זו לפקיד השומה לא יאוחר מ-90 ימים מתחילת ביצוע השינטוע.

* מחק את המיותר.

תוספת ב'

הצהרה בסיום שיטוע

חלק א': פרטים אישיים של הנישום

שם הנישום.....
מס' זהות.....
כתובת.....

חלק ב': הנהרת הנישום

לפי תקנה 7(א) לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות שיטוע), התשמ"ד—1984, אני מצהיר בזה כדלקמן:

I. פרטים על שטח העקירה

א. סה"כ שטח הנטיעות שבבעלותי, שנעקרו במסגרת השיטוע (להלן — שטח העקירה).....

ב. פרטי המקרקעין שבשטח העקירה: גוש.....
חלקה.....
מקום.....

ג. פרטי הנטיעות שבשטח העקירה.....

II. פרטים על שטח הנטיעה/הורכבה *

א. סה"כ שטח הנטיעות שבבעלותי שנטעו/הורכבו * במסגרת השיטוע, לרבות חלקי בשותפות (להלן — שטח הנטיעה).....

ב. פרטי המקרקעין בשטח הנטיעה: גוש.....
חלקה.....
מקום.....

ג. פרטי הנטיעות שנטעו/הורכבו * במסגרת השיטוע.....

III. פרטים על שטח הנטיעות הכולל שבבעלותי ממועדי הנשת הצהרה זו

א. סה"כ שטח הנטיעות שבבעלותי, לרבות חלקי בשותפות (להלן — שטח כולל).....

ב. פרטי המקרקעין בשטח הכולל: גוש.....
חלקה.....
מקום.....

ג. פרטי הנטיעות שבשטח הכולל.....

IV. מועד תחילת ביצוע השיטוע.....

V. מועד סיום ביצוע השיטוע.....

* נחק את הניירות.

VI. פירוט הוצאות שינטוע שהוצאתי במסגרת השינטוע:

בשנת מס:

בשנת מס:

אני מצהיר בזה כי כל הפרטים שבהצהרה זו הם נכונים, שלמים ומדויקים.

חתימה

תאריך

אישור משרד החקלאות

אנו מאשרים כי הפרטים המפורטים בסעיפים I ו-II להצהרת הנישום שבטופס זה הינם נכונים.

חתימה

תאריך

הערות:

1. לענין הצהרה זו, "בעלות" — לרבות הכירה לתקופה של יותר מ-25 שנים.
2. יש להגיש הצהרה זו לפקיד השומה לא יאוחר מ-90 ימים לאחר סיום ביצוע השינטוע.

כ"ב באדר ב' התשמ"ד (26 במרס 1984) יגאל כהן-אורגד שר האוצר (חמ 1748-3)

צו זכות מטפחים (הוספה לתוספת), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לחוק זכות מטפחים של זני צמחים, התשל"ג-1973 (להלן — החוק), אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לחוק —

(1) אחרי "חיימצה תרבותית — *Cicer arietinum* L." יבוא:

"חלבליב הדור — *Euphorbia pulcherrima* Willd. ex Klotzsch."

פסח גרופר שר החקלאות ח' באדר ב' התשמ"ד (12 במרס 1984) (חמ 12-3)

1 ס"ח התשל"ג, עמ' 272; התשמ"ד, עמ' 23; ק"ת התשמ"ד, עמ' 732.

הוספה לתוספת

תקנות עידוד החסכון (תכנית חסכון "למתמיד"), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(ב) לחוק עידוד החסכון, הנהות ממס הכנסה וערבות למילווה, התש"ט-1956¹ (להלן — החוק) ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. לענין הנחה או פטור ממס על הכנסה מפקדון לפי סעיף 5(א) לחוק, התנאים להפקדת פקדון וניהולו יהיו כמפורט בתוספת.
2. תחילתן של תקנות אלה ביום י"ח באדר ב' התשמ"ד (22 במרס 1984).

הפקדת פקדון וניהולו

תחילה

תוספת

(תקנה 1)

1. בתוספת זו —
"תכנית" — תכנית חסכון של בנק, שאישר שר האוצר, בשם שבחר הבנק והכולל "למתמיד";
"חוסך" — למעט תאגיד;

הגדרות

"ריבית חח"ד יציגה" — השיעור השנתי היציג של הריבית התעריפית הבסיסית הנומינלית בחח"ד בנקאי לא צמוד, כפי שיקבע בנק ישראל בהודעה לשר האוצר או למי ששר האוצר הסמיכו, לא יאוחר מיומיים לפני תום כל חודש לגבי החודש הבא; לא הודיע בנק ישראל על ריבית חח"ד יציגה יישאר השיעור האחרון של ריבית החח"ד היציגה, עליו הודיע בנק ישראל, בתוקף לגבי כל אחד מהחדשים עד להודעה הבאה; ואולם רשאי בנק ישראל, על פי שיקול דעתו, לקבוע כי חל שינוי מחותי בשיטת החישוב של ריבית בחח"ד הבנקאי או במשקל של האשראי הלא צמוד במסגרת החח"ד בסך כל האשראי הבנקאי החופשי במטבע ישראלי; קבע בנק ישראל כי חל שינוי כאמור, יקבע את הריבית החלופית.

2. א. האטרופות
חוסך רשאי להצטרף לתכנית עד יום ט' בניסן התשמ"ה (31 במרס 1985) או עד מועד אחר שיקבע שר האוצר ברשומות (להלן — מועד סיום התכנית).

תנאי התכנית

- ב. מוסלולי החסכון
חוסך רשאי להפקיד באחד המסלולים הבאים או בשניהם:

מסלול א' —

- (1) החוסך מפקיד בחשבון החסכון שלו בתכנית תשלומים רצופים מדי חודש, בסכום שלא יפחת מסכום שיקבע הבנק מעת לעת;
- (2) החוסך רשאי לשנות את סכום ההפקדה החדשי אולם יוכל להגדילו בשיעור שלא יעלה על הגמוך מבין השיעורים הבאים:
(1) השינוי במדד המחירים לצרכן שחל מאז הגדיל לאחרונה את סכום ההפקדה החדשי;

1 ס"ח התש"ט"ו, עמ' 52; התשל"ו, עמ' 159; התשמ"ד, עמ' 76.

(2) השינוי במדד המחירים לצרכן שחל ב-12 החדשים הקודמים למועד ההגדלה;

(3) סכום ההפקדה החדשי יעוגל לשקלים שלמים.

מסלול ב' — החוסך מפקיד בחשבון החסכון שלו בתכנית, במועדים שיבחר וכל עוד לא הגיע מועד סיום התכנית, סכומים שלא יפחתו מהסכום שיקבע הבנק מעת לעת.

ג. תקופת החסכון

(1) (א) במסלול א' יהיה מועד תחילת תקופת החסכון ה-16 בחודש — כאשר ההפקדה הראשונה בתכנית היתה עד ה-15 בו, והיום האחרון בחודש כאשר ההפקדה הראשונה בתכנית היתה לאחר ה-15 בו.

(ב) במסלול ב' יחשב מועד תחילת תקופת החסכון לגבי כל הפקדה בנפרד, ויהיה ה-16 בחודש לגבי כספים שהופקדו עד ה-15 בו, והיום האחרון בחודש לגבי כספים שהופקדו לאחר ה-15 בו.

(2) תום תקופת החסכון יהיה יום העסקים האחרון בחודש שבו תמו שמונה שנים ממועד תחילת תקופת החסכון.

ד. הישוב ההצמדה

ההפקדות והריבית עליהן תהיינה צמודות למדד המחירים לצרכן כמפורט להלן: אם יתברר מתוך מדד המחירים לצרכן שנתפרסם לאחרונה לפני הוצאת החסכונות או חלקם מן התכנית (להלן — המדד החדש) כי המדד החדש עלה לעומת המדד שפורסם לחודש בו הופקדה הפקדה כלשהיא (להלן — המדד היסודי) ישולמו אותה הפקדה והריבית עליה כשהן מוגדלות בשיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי.

לענין זה, "מדד המחירים לצרכן" או "מדד" — מדד המחירים לצרכן (כולל פירות וירקות) שקבעה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, אף אם יתפרסם על ידי כל מוסד ממשלתי אחר, לרבות כל מדד רשמי אחר שיבוא במקומו, בין שהוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לא; אם יבוא מדד אחר במקום המדד הקיים, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את היחס שבינו לבין המדד המוחלף.

ה. הישוב הריבית

(1) הריבית תהיה צמודה.

(2) תחילת התקופה להישוב הריבית תהיה במועד תחילת תקופת החסכון.

(3) תום התקופה להישוב הריבית יהיה היום הראשון בחודש לגבי כספים שנמשכו מהתכנית עד ה-15 באותו חודש וה-16 בחודש לגבי כספים שנמשכו מהתכנית לאחר ה-15 באותו חודש; אולם אם נמשכו הכספים מן התכנית באחד מן המועדים המצוינים בסעיף (2) להלן, יהיה תום התקופה להישוב הריבית יום משיכת הכספים מן התכנית.

(4) הריבית תחושב על כל הפקדה לפי ריבית דריבית שנתית, בשיעורים שיבחר הבנק אך שלא יפחתו מן השיעורים הבאים:

א. במסלול א' —

אם נמשכה תקופת החסכון פחות מ־4 שנים — 2.5% לשנה, ובלבד שלא גמשכו הכספים מן התכנית לפני תום החודש שבו מלאו שנתיים ממועד תחילת תקופת החסכון.

אם נמשכה תקופת החסכון 4 שנים או יותר, אך פחות מ־6 שנים — 3.0% לשנה.

אם נמשכה תקופת החסכון 6 שנים או יותר, אך פחות מ־8 שנים — 3.5% לשנה.

אם נמשכה תקופת החסכון 8 שנים תמימות — 4.0% לשנה.

ב. במסלול ב' —

בתום שתי שנות החסכון הראשונות — 2.5% לכל שנה.

בשנת החסכון השלישית או חלק ממנה — 3.0% לשנה.

בשנת החסכון הרביעית או חלק ממנה — 4.0% לשנה.

בשנת החסכון החמישית או חלק ממנה — 5.0% לשנה.

בשנת החסכון השישית או חלק ממנה — 5.5% לשנה.

בשנת החסכון השביעית או חלק ממנה — 6.0% לשנה.

בשנת החסכון השמינית או חלק ממנה — 7.0% לשנה.

(5) ההודעה על שיעורי הריבית תימסר לחוסך בעת ההצטרפות לתכנית.

ו. פטור ממס

כל ההטבות במסגרת התכנית תהיינה פטורות ממס.

ז. פיגור בהפקדות הרשיות

לא הפקיד חוסך במסלול א' במשך 6 חדשים רצופים, לא יהיה רשאי להפקיד תשלומים נוספים במסלול זה, אולם יתר תנאי התכנית ימשיכו לחול על הכספים שהופקדו.

ח. הוצאת הסכונות מן התכנית

(1) החוסך רשאי להוציא סכומים שהצטברו לזכותו בתכנית במתן הודעה של 30 ימים מראש, אולם החסכונות במסלול א' וההטבות עליהם לא יהיו ניתנים להוצאה בחלקים.

(2) המועדים הקבועים להוצאת החסכונות או חלק מהם הם היום האחרון בחודש בו תמו שנתיים ממועד תחילת תקופת החסכון ובתום כל 6 חדשים לאחר מועד זה; משיכת החסכונות מן התכנית תכלול גם את הריבית, הפרשי ההצמדה וכל הטבה אחרת שנצברו במסגרת התכנית.

(3) הודיע חוסך לבנק על רצונו למשוך את הסכונותיו באחד המועדים הנקובים בפסקה (2) יעמיד הבנק את הכסף לרשותו ביום העסקים האחרון בחודש.

(4) חוסך אשר ימשוך את הסכונותיו שלא באחד מהמועדים האמורים, יעמיד הבנק את הכסף לרשותו ב־17 בחודש או ביום העסקים האחרון בחודש, ובלבד שלא עברו יותר מ־30 ימים מתאריך מתן ההודעה.

(5) משך החוסך את כספו מן התכנית לפני תום החודש שבו מלאו שנתיים ממועד תחילת תקופת החסכון, תבוטל זכותו להצמדה, לריבית צמודה ולמענק מדד כאמור בסעיף ט' להלן, אולם הוא יזכה בריבית הח"ד יציגה ממוצעת שתחושב כלהלן:

יסוכמו שיעורי ריבית החח"ד היציגה אשר נקבעו לכל חודש, החל בחודש שבו חל מועד תחילת תקופת החסכון (להלן — החודש הראשון) וכלה בחודש שבו תמה התקופה לחישוב הריבית (להלן — החודש האחרון); הסכום המתקבל יחולק במספר החדשים שמן החודש הראשון ועד לחודש האחרון; התוצאה המתקבלת היא "שיעור ריבית הח"ד יציגה ממוצעת".

הריבית בה יזכה החוסך תהיה שווה ל-75% משיעור ריבית הח"ד יציגה ממוצעת בעד השנה הראשונה ול-85% משיעור ריבית הח"ד יציגה ממוצעת בעד השנה השנייה (להלן — שיעור הריבית השנתית). הריבית תחושב כריבית דריבית על בסיס חדשי, כאשר השיעור החדשי נגזר מן השורש ה-12 של שיעור הריבית השנתית ועוד 1.

(6) משך החוסך את כספו מן התכנית לאחר תום שנתיים ממועד תחילת תקופת החסכון אך לא במועדים כאמור בסעיף קטן ח(2), יזכה ב-95% מן הקרן שנמשכה ומן הריבית והפרשי ההצמדה כמפורט בסעיפים ד' והי'.

(7) בתום תקופת החסכון יועמדו לרשות החוסך הסכומים שהפקיד בתוספת ריבית, הפרשי הצמדה וכל הטבה אחרת, והוא לא זכאי לריבית או להפרשי הצמדה על פי תנאי התכנית בעד התקופה שלאחר תום תקופת החסכון.

ט. מענק מדד

ביום העסקים האחרון בחודש העוקב לחודש בו משך החוסך הסכונותיו, יקבל החוסך מענק בסכום השווה למכפלת ערך הסכונותיו, אותם משך מן התכנית, באחוז העליה במדד המחירים לצרכן בחודש בו נמשך הכסף מן התכנית. הזכות למענק כפופה לכך שהחוסך משך את הסכונותיו באחד המועדים המצויינים בסעיף ח(2) לעיל.

3. (א) נוסח ההסכם בין מפעיל התכנית לבין החוסך בענין פתיחת חשבון חסכון לפי התכנית יהיה כאמור בסעיף 2.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי מפעיל התכנית, באישור הממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר, להוסיף על ההטבות הקבועות בתכנית; הטבות נוספות אלה יהיו פטורות ממס.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי שר האוצר לאשר מתן מענקים לחוסכים שיצטרפו לתכנית בחדשים מרס עד מאי 1984; מענקים כאמור יכול שינתנו במקום חלק מהריבית המובטחת בתכנית ויכול שינתנו בנוסף עליה.

(ד) הכספים המצטברים בתכנית יושקעו בהתאם להוראות הממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר, בהתייעצות עם בנק ישראל.

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

י"א באדר ב' התשמ"ד (18 במרס 1984)
(תמ 456-3)

תקנות עידוד החסכון (תכנית חסכון "רציף"), התשמ"ד—1984

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(ב) לחוק עידוד החסכון, הנחות ממס הכנסה וערבות למילוות, התשט"ז—1956 (להלן — החוק) ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. לענין הנחה או פטור ממס על הכנסה מפקדון לפי סעיף 5(א) לחוק, התנאים להפקדת פקדון וניהולו יהיו כמפורט בתוספת.

הפקדת פקדון וניהולו

2. תחילתן של תקנות אלה ביום י"א באדר ב' התשמ"ד (15 במרס 1984).

תחילה

תוספת

(תקנה 1)

1. בתוספת זו —

הגדרות

"תכנית" — תכנית חסכון של בנק, שאישר שר האוצר, בשם שבחר הבנק והכולל "רציף";
"חוסך" — למעט תאגיד;

"ריבית הח"ד יציגה" — השיעור השנתי היציג של הריבית התעריפית הבסיסית הנומינלית בחח"ד בנקאי לא צמוד, כפי שיקבע בנק ישראל בהודעה לשר האוצר או למי ששר האוצר הסמיכו, לא יאוחר מיומיים לפני תום כל חודש לגבי החודש הבא; לא הודיע בנק ישראל על ריבית חח"ד יציגה יישאר השיעור האחרון של ריבית החח"ד היציגה, עליו הודיע בנק ישראל, בתוקף לגבי כל אחד מהחודשים עד להודעה הבאה; ואולם רשאי בנק ישראל, על פי שיקול דעתו, לקבוע כי חל שינוי מהותי בשיטת החישוב של ריבית בחח"ד הבנקאי או במשקל של האשראי הלא צמוד במסגרת החח"ד בסך כל האשראי הבנקאי החופשי במטבעי ישראלי; קבע בנק ישראל כי חל שינוי כאמור, יקבע את הריבית החלופית.

2. א. הצטרפות

תנאי התכנית

(1) חוסך שסיים את תקופת החסכון שלו בתכנית חסכון כלשהיא (להלן — תכנית בסיסית) עד יום ט' בניסן התשמ"ה (31 במרס 1985) או עד מועד אחר שיקבע שר האוצר בהודעה ברשומות, ולא משך את הכספים שהצטברו לזכותו בתום תקופת החסכון, יחשב כמצטרף לתכנית זאת וכמפקיד בה את הכספים האמורים, לרבות ההטבות עליהם, בתום תקופת החסכון, וזאת אם לא משך את כספו תוך 30 ימים מתום תקופת החסכון.

(2) חוסך שסיים עד יום ט' בניסן התשמ"ה (31 במרס 1985), או עד מועד אחר שיקבע שר האוצר בהודעה ברשומות, שש שנות חסכון באחת מתכניות החסכון לדיור שנסגרו ביום כ"ה באדר ב' התשמ"א (31 במרס 1981) (להלן — תכנית דיור), לא משך את חסכונו וזורה לבנק שבו הוא חוסך על רצונו להצטרף לתכנית זאת יחשב כמצטרף אליה וכמפקיד בה את הכספים האמורים.

1 ס"ח התשט"ז, עמ' 52; התשל"ז, עמ' 159; התשמ"ד, עמ' 76.

ב. תקופת החסכון

- (1) תחילת תקופת החסכון תהיה כדלקמן:
 - (א) היום ה־16 בחודש — כאשר סיום תקופת החסכון בתכנית בסיסית או בתכנית דיור הוא עד ה־15 באותו חודש;
 - (ב) היום האחרון בחודש — כאשר סיום תקופת החסכון בתכנית בסיסית או בתכנית דיור הוא החל ב־16 באותו חודש.
- (2) תום תקופת החסכון יהיה יום העסקים האחרון בחודש שבו תמו 8 שנים ממועד תחילת תקופת החסכון.

ג. חישוב ההצמדה

ההפקדות והריבית עליהן תהיינה צמודות למדד המחירים לצרכן כמפורט להלן:
אם יתברר מתוך מדד המחירים לצרכן שנתפרסם לאחרונה לפני הוצאת החסכונות או חלקם מן התכנית (להלן — המדד החדש) כי המדד החדש עלה לעומת המדד שנתפרסם בגין החודש שבו הופקדה הפקדה כלשהיא (להלן — המדד היסודי) ישולמו אותה הפקדה והריבית עליה כשהן מוגדלות בשיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי.

לענין זה, "מדד המחירים לצרכן" או "מדד" — מדד המחירים לצרכן (כולל פירות וירקות) שקבעה הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, אף אם יתפרסם על ידי כל מוסד ממשלתי אחר, לרבות כל מדד רשמי אחר שיבוא במקומו, בין שהוא בנוי על אותם נתונים שעליהם בנוי המדד הקיים ובין אם לא; אם יבוא מדד אחר במקום המדד הקיים, תקבע הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה את היחס שבינו לבין המדד המוחלף.

ד. חישוב הריבית

- (1) הריבית תהיה צמודה.
- (2) תחילת התקופה לחישוב הריבית תהיה ביום ה־16 בחודש לגבי כספים שהופקדו בתכנית עד ה־15 באותו חודש וביום האחרון בחודש לגבי כספים שהופקדו בתכנית מה־16 באותו חודש.
- (3) תום התקופה לחישוב הריבית יהיה היום הראשון בחודש לגבי כספים שנמשכו מהתכנית עד ה־15 באותו חודש וה־16 בחודש לגבי כספים שנמשכו מהתכנית מה־16 באותו חודש.
- (4) על אף האמור בפסקה (3) יהיה תום התקופה לחישוב הריבית יום משיכת הכספים מן התכנית, אם נמשכו הכספים מן התכנית באחד מן המועדים הנקובים בסעיף ו(2) להלן.
- (5) הריבית תחושב על כל הפקדה לפי ריבית דריבית שנתית, בשיעורים שיבחר הבנק ובלבד שלא יפחתו מן השיעורים הבאים:
בתום שנת החסכון הראשונה — 2.5% לשנה.
בשנת החסכון השנייה, או חלק ממנה — 2.5% לשנה.
בשנת החסכון השלישית, או חלק ממנה — 3.0% לשנה.
בשנת החסכון הרביעית, או חלק ממנה — 4.0% לשנה.

בשנת החסכון החמישית, או חלק ממנה — 5.0% לשנה.
בשנת החסכון הששית, או חלק ממנה — 5.5% לשנה.
בשנת החסכון השביעית, או חלק ממנה — 6.0% לשנה.
בשנת החסכון השמינית, או חלק ממנה — 7.0% לשנה.

(6) הודעה על שיעורי הריבית תימסר לחוסך בהודעה הבנק לחוסך על צירופו לתכנית.

ה. פטור ממס

כל ההטבות שיקבל החוסך במסגרת התכנית תהיינה פטורות ממס.

ו. הוצאת חסכונות מן התכנית

(1) החוסך רשאי להוציא סכומים שהצטברו לזכותו בתכנית במתן הודעה של 30 ימים מראש.

(2) הימים הקבועים להוצאת החסכונות הם היום האחרון בחודש שבו תמה שנה ממועד תחילת תקופת החסכון ובתום כל 6 חודשים לאחר מועד זה; משיכת החסכונות מן התכנית תכלול גם את הריבית, הפרשי ההצמדה וכל הטבה אחרת שנצברו במסגרת התכנית.

(3) הודיע חוסך לבנק על רצונו למשוך את החסכונותיו באחד המועדים הנקובים בפסקה (2) יעמיד הבנק את הכסף לרשותו ביום העסקים האחרון בחודש.

(4) חוסך אשר ימשוך את חסכונותיו שלא באחד המועדים הנקובים בפסקה (2), יעמיד הבנק את הכסף לרשותו ב־17 בחודש או ביום העסקים האחרון בחודש, ובלבד שלא עברו יותר מ־30 ימים מתאריך מתן ההודעה.

(5) משך החוסך את כספו מן התכנית לפני תום החודש בו מלאה שנה ממועד תחילת תקופת החסכון, תבוטל זכותו להצמדה, לריבית צמודה ולמענק מדד כאמור בסעיף ז' להלן, אולם הוא יזוכה בריבית חח"ד יציגה ממוצעת שתחושב כלהלן:

יסוכמו שיעורי ריבית החח"ד היציגה אשר נקבעו לכל חודש, החל בחודש שבו חל מועד תחילת תקופת החסכון (להלן — החודש הראשון) וכלה בחודש בו תמה התקופה לחישוב הריבית (להלן — החודש האחרון); הסכום המתקבל יחולק במספר החודשים שמן החודש הראשון ועד לחודש האחרון; התוצאה המתקבלת היא "שיעור ריבית חח"ד יציגה ממוצעת". הריבית בה יזוכה החוסך תהיה שווה ל־75% משיעור ריבית חח"ד יציגה ממוצעת (להלן — שיעור הריבית השנתית); הריבית תחושב כריבית דריבית על בסיס חדשי, כאשר השיעור החדשי נגזר מן השורש ה־12 של שיעור הריבית השנתית ועוד 1.

(6) משך החוסך את כספו מן התכנית לאחר תום שנה ממועד תחילת תקופת החסכון אך לא במועדים הנקובים בפסקה (2), יזוכה ב־95% מן הקרן שנמשכה ומן הריבית והפרשי ההצמדה כמפורט בסעיפים ג' וד'.

(7) בתום תקופת החסכון יועמדו לרשות החוסך הסכומים שהפקיד בתוספת ריבית, הפרשי הצמדה וכל הטבה אחרת, והוא לא יתיה זכאי לריבית או

להפרישי הצמדה על פי תנאי התכנית בעד התקופה שלאחר תום תקופת החסכון.

7. מענק כרד

ביום העסקים האחרון בחודש העוקב לחודש שבו משך החוסך הסכונותיו, יקבל החוסך מענק בסכום השווה למכפלת ערך הסכונותיו, אותם משך מן התכנית, באחוז העליה במדד המחירים לצרכן בחודש בו נמשך הכסף מן התכנית. הזכות למענק כפופה לכך שהחוסך משך את הסכונותיו באחד המועדים המצויינים בסעיף ו(2).

3. (א) נוסח ההסכם בין מפעיל התכנית לבין החוסך בענין פתיחת חשבון חסכון לפי התכנית יהיה כאמור בסעיף 2.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי מפעיל התכנית, באישור הממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר, להוסיף על ההטבות הקבועות בתכנית; הטבות נוספות אלה יהיו פטורות ממס.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א) רשאי שר האוצר לאשר מענקים לחוסכים שיצטרפו לתכנית בחדשים מרס עד מאי 1984; מענקים כאמור יכול שינתנו במקום חלק מהריבית המובטחת בתכנית ויכול שינתנו בנוסף עליה.

(ד) חוסך בתכנית יראו אותו, עם הצטרפותו, לענין זכאותו להפרישי הצמדה, כאילו כבר חסך בתכנית שנה אחת.

(ה) הכספים המצטברים בתכנית יושקעו בהתאם להוראות הממונה על שוק ההון, ביטוח וחסכון במשרד האוצר, בהתייעצות עם בנק ישראל.

יגאל כהן-אורגד
שר האוצר

י"ד באדר ב' התשמ"ד (18 במרס 1984)
(חמ 456-3)

תקנות הנמלים (תיקון), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 20(ב) ו-21(ב) לחוק רשות הנמלים, התשכ"א-1961, וסעיף 60 לפקודת הנמלים [נוסח חדש], התשל"א-1971, ובאישור הממשלה, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 189 לתקנות הנמלים, התשל"א-1971 (להלן - התקנות העיקריות) -

(1) בתקנה משנה (א), בהגדרת "יום שינוי", פסקאות (3) ו-(4) יסומנו (4) ו-(5) בסדרן ובמקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא:

"(1) כל יום לגבי האגרות שלהלן:

(א) אגרת איטוף מי שיפוליים לפי סימן ב' בפרק חמישה-עשר;

(ב) אגרות מגדלור, מינגש ומעגן לפי סימן ב' בפרק שבעה-עשר;

1 ס"ח התשכ"א, עמ' 145.

2 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 20, עמ' 443.

3 ק"ת התשל"א, עמ' 306; התשנ"ב, עמ' 1159; התשמ"ג, עמ' 1626.

- (ג) אגרת הוצאת אשפה לפי סימן ג' בפרק שבעה-עשר ;
- (ד) אגרות שירות למטען במעבר ואגרות שיטעון לפי תקנות 220 ו-221 בסימן ד' בפרק שבעה-עשר ;
- (ה) אגרות רציף למטעני שיטעון ומעבר לפי תקנה 236 בסימן ז' בפרק שבעה-עשר ;
- (ו) אגרות למטען אהוד ולכלי רכב במעבר דרך ישראל לפי סימן ז' בפרק שבעה-עשר ;
- (ז) אגרות נוסעים וחפציהם לפי סימן י"ד בפרק שבעה-עשר ;
- (ח) אגרות לשירותים המפורטים בסעיף 20 לחלק ד' בתוספת החמי-שית ;
- (ט) אגרות בעד השימוש בעגורני הנמל, לצרכי סווארות המפורטות בסעיף 24 לחלק ה' בתוספת החמישית ;
- (2) כל 1 בהודש החל ביום י"ב בטבת התש"ם (1 בינואר 1980), לגבי כל האגרות שפורטו בפיק זה, למעט :
- (א) האגרות המנויות בפסקה (1) ;
- (ב) אגרות אחסנה ;
- (ג) אגרות ניטול ואחסנת תבואות ;
- (3) על אף האמור בפסקה (2) אם עלה השער היציג ביום מסויים בשיעור של 5 אחוזים או יותר לעומת השער היציג שפורסם לפניו יחול יום שינוי לגבי האגרות שפסקה (2) חלה עליהן, למחרת אותו יום והשער החדש לגבי אותו יום שינוי יהיה על אף האמור בפסקה (2) להגדרת "השער החדש", השער היציג כפי שפורטט לאחרונה.
- (2) בתקנת משנה (ג), המלים "אולם לגבי האגרות לפי סימן י"א — אחת לחודש" — יימחקו.

2. בחלקת סימן י"א במקום סימן י"א בפרק שבעה-עשר לתקנות העיקריות יבוא :

"סימן י"א : אגרות ניטול ואחסנת תבואות

259. בסימן זה :

הגדרות

- "הובלה" — הובלת תבואות בכלי הובלה מרציף הפריקה אל בית ממגורות שבתחום אותו נמל ;
- "יום" — תקופה של 24 שעות המתחילה בשעה 06.30 ; חלק של יום ייחשב ליום אחד ;
- "מדד" — מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ;
- "מסירה" — מסירת תבואות בצובר מבית ממגורות לכלי הובלה או מסירתן בצובר ישירות לכלי הובלה ברציף ;
- "פריקה" — פריקת תבואות בצובר מכלי השיט בנמלי חיפה ואשדוד.

260. (א) בעד שירות פריקה תבואות מכלי שיט ישלם בעל הטובין למנהל הנמל בגמר הפריקה 460 שקלים לכל טון שנפרק בגמל.

(ב) ניתן שירות פריקה במשמרת כלשהי, בימי מנוחה או במשמרת ג' ביום אחר, תשולם תוספת לאגרה האמורה בתקנת משנה (א) בשיעור 56 שקלים לכל טון שנפרק או בשיעור שהיה משתלם אילו נפרקו 2500 טון בכל משמרת או חלק של משמרת כאמור, הכל לפי השיעור הגדול יותר.

(ג) האגרות לפי תקנה זו כוללות תשלום גם בעד פעולות אלה:

- (1) ניטול התבואות במתקנים אוטומטיים עד לבית הממגור; רות;
- (2) מסירת התבואות;
- (3) פתיחה וסגירה של הספנות בכלי השיט כל אימת שהדבר נחוץ לצורך הפריקה.

261. (א) אגרת הפריקה שנקבעה בתקנה 260 מעודכן ליום כ"ג באדר א' התשמ"ד (26 בפברואר 1984) ולאחר מכן ב-1 באפריל של כל שנה (להלן — יום העדכון) ותשולם כשהיא מוגדלת או מוקטנת כאמור להלן:

בכל יום עדכון יוגדל או יוקטן כל סכום המופיע להלן בטור ג' לצידו של כל מרכיב ממרכיבי האגרה שבטור א' בהתאם לשיעור השינוי שחל באותו מרכיב עד ליום העדכון לעומת הבסיס המפורט בטור ב' לצידו:

טור ג' הסכום בשקלים לטון		טור ב' הבסיס	טור א' המרכיב
תקנה (ב) 260	תקנה (א) 260		
—	13	2.72 שקלים	(1) תעריף כולל למאור וכוח בעד 225 קוט"ש לחודש כמתפרסם ברשומות בידי חברת החשמל לישראל בע"מ
—	127	61.30	(2) השער היציג
56	320	1,163.7 נקורות (אוגוסט 1983)	(3) מדד המחירים לצרכן

(ב) שיעור אגרת הפריקה שעודכן כאמור בתקנת משנה (א) ישתנה ב-1 בכל חודש, החל ב-1 בחודש שלאחר יום העדכון, לפי שיעור השינוי בין המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון לבין המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי.

262. בעד שירות הובלת תבואות בנמל אשדוד במשמרות א' וב' ישלם בעל הטובין למנהל הנמל בגמר השירות 88 שקלים לכל טון שהובל כאמור.

אגרת הובלת תבואות

263. האגרה לפי תקנה 262 תשתנה ביום כ"ג באדר א' התשמ"ד (26 בפברואר 1984), ולאחר מכן ב-1 בכל חודש, לפי שיעור השינוי בין מדד מחירי תשומה בסלילה בקבוצה "חמרי מחצבה, הובלה שכורה בלבד" שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, שפורסם לחודש נובמבר 1983 (835.7 נקודות), לבין המדד האמור שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי.

הצמדת אגרת הובלת תבואות

264. (א) בעד החסנת אורז בבתי ממגורות בנמל חיפה או בנמל אשדוד ישלם בעל הטובין למנהל הנמל, או במישרין לנותן השירות עבור מנהל הנמל, לפני המסירה, אגרת החסנה כלהלן:

אגרת החסנת תבואות

האגרה בשקלים לכל טון ולכל יום

30	(1) ב-14 הימים הראשונים
45	(2) מהיום ה-15 ואילך

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) לא תשולם אגרת החסנה בעד תבואות שהוחסנו כאמור במשך תקופה שאינה עולה על ששה ימים.

265. האגרה לפי תקנה 264 תשתנה ביום כ"ג באדר א' התשמ"ד (26 בפברואר 1984), ולאחר מכן ב-1 בכל חודש, לפי שיעור השינוי בין המדד שפורסם לחודש אוגוסט 1983 (1,163.7 נקודות) לבין המדד שפורסם לאחרונה לפני יום השינוי.

הצמדת אגרת החסנת תבואות

266. הוראות סימן זה יחולו על שירות הניתן לענין תבואות מיובאות בנמלי חיפה או אשדוד, למעט:

סיג לתחלה

- (1) ניקוי תבואות;
- (2) חיטוי תבואות;
- (3) איסוף וניקוי של שאריות תבואות בספנות כלי השיט, או איסוף ומילוי של תבואות לשקים בכלי השיט;
- (4) חלוקת תבואות, מיוגן, ערבובן, איורורן, קירורן, ייבושן, גטילת דוגמאות מהן ומתן חוות דעת עליהן, אם ליעת מנהל הנמל מעולות אלו אינן מהוות חלק משירות הפריקה, המסירה וההחסנה של התבואות.

267. רשות הנמלים רשאית לפטור במקרה מסויים מחובת תשלום אגרות לפי סימן זה, כולן או מקצתן.

פטור

268. על אף האמור בסימן זה, אם ניתן שירות מן המפורטים בו מכוח חוזה בין מדינת ישראל לבין רשות הנמלים אשר נחתם לאחר יום כ"ג באדר א' התשמ"ד (26 בפברואר 1984) יחול התשלום המוסכם במקום האגרה החלה על אותו שירות.

שירות לפי חוזה

3. בתוספת החמישית לתקנות העיקריות, בחלק ב':

- (1) בסעיף 10, בפריט 8 בסוף פריט משנה א', יבוא "ולמעט תבואות בצובר";
(2) בסעיף 11 —
(א) בפריט 7.1 במקום "13.70" יבוא "7.50" ובמקום "17.10" יבוא "20";
(ב) פריט 8.1 — בטל;
(ג) בפריט 8.5, בסוף התיאור בטור "קבוצת המטען" יבוא "למעט תבואות".
(3) במקום סעיף 16 יבוא:
"16. על אף האמור בפריט 13 שבסעיף 11, בעד מתן שירות סבלות למטעני בשר, קפוא או מקורר, שאינן אחוד, ולמטעני דגים צנונים או קפואים, שאינם אחודים, תשולם האגרה כפי שנקבע בפריט האמור, בתוספת של 100%."

4. תחילתן של תקנות (1)1 — לענין פסקה (2)3 (ג) שבהגדרת "יום השינוי" בסעיף 189 (א) לתקנות העיקריות, (2)1, 2, (1)3 ו-(2)3, (ב) ו-(ג) ביום כ"ג באדר א' התשמ"ד (26 בפברואר 1984).

חיים קורפו
שר התחבורה

כ"ה באדר ב' התשמ"ד (29 במרס 1984)
(חמ 137-3)

**צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סווארות)
(תיקון מס' 2), התשמ"ד-1984**

בתוקף סמכויותי לפי סעיפים 6 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, התשי"ח-1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שכר מקסימלי לשירותי סווארות), התשל"ה-1978 " (להלן — הצו), בסעיף 1 —
(1) הגדרת "יום השינוי" — תימחק;
(2) במקום הגדרת "השער החדש" יבוא:
"השער היציג" — שער החליפין היציג של הדולר של ארצות הברית של אמריקה שמפרטם בנק ישראל."

החלטת סעיף 3

2. במקום סעיף 3 לצו יבוא:

3. שיעורי השכר הנקובים בתוספת ישולמו כשהם מוגדלים או מוקטנים, לפי הענין, באופן יחסי לשיעור השינוי של השער היציג שמורסם לאחד-רונה, לעומת שער הבסיס."

1 ס"ח התשי"ח, עמ' 24; התשמ"ב, עמ' 92.
2 ק"ח התשל"ח, עמ' 610; התשמ"ד, עמ' 779.

3. בחוספת לצו --

- (1) בחלק א', בפריט 8, בסוף פריט משנה א' יבוא "ולמעט תבואות בצובר";
- (2) בחלק ב', בפריט 7.2, במקום "32" יבוא "21";
- (3) בחלק ב', פריט 8.1 -- בטל;
- (4) בחלק ב', בפריט 8.5, בסוף התיאור בטור "קבוצת מטען" יבוא "למעט תבואות";
- (5) בהערות לחלק ב', במקום הערה 9 יבוא :
 "9. על אף האמור בפריט 13 בחלק ב', בעד מתן שירות סווארות למטעני בישר קפוא או מקורר, שאינו אחוד, ולמטעני דגים צנונים או קפואים, שאינם אחודים, ישולם השכר שנקבע בפריט 13 האמור בתוספת של 100%."

4. תחילתן של הוראות סעיף 1(3)(1)(4) ביום כ"ג באדר א' התשמ"ד (26 בפברואר 1984).

תחילה

כ"ה באדר ב' התשמ"ד (29 במרס 1984) חיים קורפו שר התחבורה (חמ' 103-3)

הודעת הנוטריונים (שכר שירותים) (מס' 2), התשמ"ד-1984

בתוקף סמכותי לפי תקנה 4(ד) לתקנות הנוטריונים (שכר שירותים), התשל"ט-1978 (להלן - התקנות), אני מודיע לאמור :

1. עקב התגוררות במדד המחירים לצרכן היא נוסת תקנה 1 לתקנות, החל ביום י"ג בניסן התשמ"ד (15 באפריל 1984) כך :
- "שכר שירותים
1. בעד שירות מהשירותים המפורטים להלן בטור א' יגבה נוטריון שכר בשיעור הנקוב בטור ב' לצד אותו שירות, בצירוף סכום השווה למס הערך המוסף שהנוטריון חייב בו בעד מתן השירות :

שינוי סכומים

שור א' השירות	שור ב' השכר בשקלים
1. אימות חתימה -	
(א) חתימה ראשונה	720
(ב) לכל חתימה נוספת	360
(ג) אישור שהחותם על מסמך בשם הזולת היה מוסמך לכך, לכל חתימה בנוסף לשכר לפי פסקאות (א) או (ב)	360
(ד) ניתן באותו מעמד אימות חתימה על מסמך וגם על העתק של אותו מסמך, בנוסף לאישור כאמור בפסקה (ג) או בלעדיו, לכל העתק כאמור	360

1 ק"ת התשל"ט, עמ' 196; התשמ"ד, עמ' 653 ו-948.

טור א' השירות	טור ב' השכר בשבילים
2. (א) אישור העתק צילומי של מסמך — לעמוד הראשון לכל עמוד נוסף	360 140
(ב) אושר במעמד אחד יותר מהעתק צי- לומי אחד, לכל אישור נוסף לאישור הראשון — לעמוד הראשון לכל עמוד נוסף	140 70
3. אישור העתק שהודפס בד בבד עם המקור באמצעות נייר פחם	השיעורים שנקבעו לאישור העתק צילומי
4. אישור העתק שאיננו העתק צילומי ולא הודפס בד בבד עם המקור באמצעות נייר פחם	כפל השיעורים שנקבעו לאישור העתק צילומי
5. (א) אישור נכונות של תרגום — (1) עד מאה המלים הראשונות בתרגום (2) לכל מאה מלים נוספות או חלק מהן (ב) ניתן במעמד אחד יותר מאישור אחד לאותו תרגום, לכל אישור נוסף לאישור הראשון	1,100 720 360
6. (א) עריכת מסמך או עשיית פעולה אחרת בו כאמור בסעיף 7(9) לחוק, לרבות פעולה בדבר צוואה הנערכת לפי סעיף 22 לחוק הירושה, התשכ"ה—1965 (ב) ביצוע כל פעולה כאמור בפסקה (א) אגב אימות חתימה של צד למסמך (ג) געשתה במעמד אחד פעולה כאמור בפסקאות (א) או (ב) במסמך פלוני ובעותק נוסף ממנו, לכל עותק נוסף שנעשתה בו הפעולה	הסכום שנקבע לפעולה בחע- ריף המיוזמלי של לשכת עורכי הדין, ובאין קביעה כאמור — הסכום שנקבע בו לפעולה הדומה לה ביו- תר, ובאין קביעה כזו — 1,300 הסכום שנקבע לביצוע הפעו- לה לפי פסקה (א) בתוספת השכר שנקבע לענין פריט 1
7. אישור שפלוני נמצא בחיים	360 720

טור ב' השכר בשקלים	טור א' השירות
	8. קבלה ואישור של תצהיר שניתן בשבועה או בדרך אחרת —
860	(א) למצהיר הראשון
430	(ב) לכל מצהיר נוסף
	(ג) ניתן במעמד אחד יותר מאישור אחד לאותו תצהיר, לכל אישור נוסף
360	
	9. העדה של מסמך סחיר, לרבות תרגום במידת הצורך —
	(א) אם הסכום שעליו נדרש לערוך את ההעדה אינו עולה על 600,000 שקלים
5,700	(ב) עלה הסכום האמור על 600,000 שקלים
11,500	הכל בנוסף להוצאות הנסיעה ממשרדו של הנוטריון למקום ההעדה וחזרה.
	10. כל פעולה אחרת שנוטריון מוסמך לעשות לפי כל דין, ושלא נקבע לה שכר בתקנות אלה
	11. (א) עשיית פעולות שנוטריון מוסמך לעשותן לפי כל דין, שלא במשרדו של הנוטריון ועל פי בקשתו המפורשת של מקבל השירות לחתו במקום אחר — למעט פעולה שלפי טיבה אין לבצעה במשרדו — בנוסף לשכר הנקוב בפריטים 1 עד 10, לפי הענין, ובנוסף להוצאות הנסיעה ממשרד הנוטריון למקום מתן השירות וחזרה — יהא מספר הפעולות באותו מעמד אשר יהא
2,200	(ב) נתבקש נוטריון לעשות פעולות באותו מקום, בעת ובעונה אחת, על ידי מספר בני אדם, יהא חלקו של כל מבקש שירות באותו מעמד בהוצאות הנסיעה כאמור בפסקה (א) כחלקו בסך כל מבקשי שירות באותו מעמד.
	מ א י ר ג ב א י
	המנהל הכללי של משרד המשפטים
	ג' בניסן התשמ"ד (5 באפריל 1984)
	(תת 1216-3)